

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHELSEA 3-3878

No. 229. — Stev. 229.

New York, Tuesday October 1, 1935. — Torek, 1. oktobra 1935.

Volume XLIII. — Letnik XLIII.

ABESINSKI CESAR BO ODREDIL MOBILIZACIJO

ABESINCI SE BODO NAJPREJ SPOPADLI Z ITALIJANSKO ARMADO NA MEJI ERITREJE

O mobilizaciji je obvestil Ligo narodov. — Vojaki se bodo razkropili po celi deželi. — Vodili bodo večinoma guerilla vojno. — Ni dovolj orožja za vse. — Italijani pričakujejo abesinski napad.

ADDIS ABABA, Abesinija, 30. septembra. — Cesar Haile Selassie je obvestil svet Lige narodov, da bo mobiliziral vseh 10,000,000 svojih podanikov. Tekom enega tedna bo dežela podobna vojskemu taboru in celo prebivalstvo bo s sulicami in le z majhnim številom modernih pušk pripravljeni, da stopi nasproti tankom, strojnimi puškami in topovom najmodernejše armade v Evropi.

"Kralj vseh kraljev" je brzojavil Ligi narodov, da ne more več odlašati z vojnimi pripravami, da more odvrniti sovražno nevarnost. Svojo vojsko bo sklical z bobni, trobentami, ognji po gorah, s seli, ki bodo šli od vasi do vasi, z brzovjem in z radio.

Evropski vojaški izvedenci so mnenja, da Abesinija ne more oborožiti več kot 1,000,000 vojakov, ker nima dovolj orožja in municije.

Ko je cesar poslal svoje sporočilo v Ženevo, se je posvetoval s svojimi vojaškimi svetovalci. Razpravljali so o vojnem načrtu ter sklenili, da bo Abesinija vodila v prvi vrsti guerilla vojno, v kateri bo na vsakih treh kvadratnih miljah po 600 vojakov. Velike armade ne bo na nobenem kraju.

Cesarjevi vojni izvedenci, ki so vsi tujci, so mnenja, da je ta način vojevanja za Abesinijo najprimernejši. Majhne skupine vojakov, katerim bodo poveljevali poglavari posameznih rodov, bodo branili svoje postojanke. Pred napadajočimi Italijani se bodo umaknili, toda lse bodo vračali in udarili na nje od strani in iz zaledja.

Izjema bo samo v severozapadnem delu dežele, v provinci Gondar in ob Tana jezeru, kjer je dostop sovražne vojske lahek. Na tem kraju so že izkopali pasti za italijanske tanke in po gorah so zgradili utrdbe, kjer bodo nastanjeni oddelki s strojnimi puškami.

Na tem mestu se že nahaja mnogo vojašta, ki bo nudilo sovražniku trdovraten odpor.

RIM, Italija, 30. septembra. — Italija pričakuje, da bo Abesinci napadli, ko bo cesar Haile Selassie razglasil splošno mobilizacijo. Za ta napad je v Eritreji pripravljenih 200,000 italijanskih vojakov.

Iz Taranta se je odpeljal prvi princ kraljeve hiše, kraljev bratranec princ Adalberto Savojski, s 4000 vojaki.

LONDON, Anglija, 30. septembra. — Anglija je povedala Franciji in celiemu svetu, da je pripravljena iti do konca, da vstavi Italijo pri vpodu v Abesinijo. V svojem pismu je zunanjji minister sir Samuel Hoare objavil Franciji, da se Anglija strogo drži načela Lige narodov. Hoare pravi, da je Anglija za popolno vpoštovanje Liginih pravil in za skupno protivnost proti vsaki neizzvani agresivnosti.

ADDIS ABABA, Abesinija, 30. septembra. — Abesinija more proti Italijanom poštaviti 2,000,-000 vojakov, kot zatrjuje nek svetovalec cesarja Haile Selassiea.

"Ako misli Mussolini, da predstavljam naši vojaki na meji splošno mobilizacijo" je rekel, "tedaj bo kruto presenečen. Cesar ima mnogo več vojašta, kot pa je bilo sedaj objavljeno. Ako bo potrebno, bo na nogah 2,000,000 vojakov."

"Mussolini naj nikar ne podcenjuje naše hrabrosti. Samo naj se spomni Adowe."

V Harlanu zopet gospodari vojaštvu

ROOSEVELT JE GOVORIL FARMERJEM

Več tisoč farmerjev je poslušalo predsednika. Govoril je o pretekli in sedanji poljedeljski politiki.

FREMONT, Nebr., 30. septembra. — Prvič v človeški dobi so imeli ameriški farmerji priložnost poslužiti se dobrot poljedeljske znanosti, je rekel predsednik Roosevelt v svojem govoru na potu proti zapadu pred nestenimi tisoči farmerjev, ki so prišli iz vseh krajev v Fremont, da ga slišijo.

Kakor daleč je videlo oko, je bilo na postaji in sosednjih ulicah polno ljudi, ki so prišli v Fremont, da slišijo predsednika Roosevelta govoriti o pretekli in prihodnji poljedeljski politiki.

Posebno, ko je predsednik govoril o znatno nastarlih skupnih dolodičnih farmerjev in o olajšanju obrestnih bremen, ni hotelo biti konec ploskanja.

Predsednik je govoril z zadnje platforme svojega posebnega vlaka. Z njim potujejo njegova soproga, govorit Cochrane in senator Burke. — Farmerjem ga je predstavil bivši kongresnik Dan V. Stephens.

V svojem govoru je Roosevelt zatrjeval, da je AAA. v najboljšem pomenu besede demokratična. Ameriški farmerji so se pod vladnim vodstvom enkrat zedinili, ko so se prostovoljno pridružili AAA. Kar je prej izgledalo kot nemogoče, se je sedaj zgordilo.

AAA. ni prisilna organizacija in vrla farmerjev nikakor ne sili, temveč AAA. združuje farmerje in se jih je do sedaj pridružilo nad 3,000,000 farmerjev.

ROMUNI SVARE KRALJA

DUNAJ, Avstrija, 30. septembra. — Danes so Romuni na veliki javni skupščini resno posvarili romunskega kralja Karola, naj prekine zvezne z svojo priležino Magdu Lupešeu, češ, da bo v nasprotnem slučaju njegov prestol ogrožen.

Magdi so govorniki očitali, da se vmešava v vladne zadeve.

Anarhist je zabodil fašista.

AMSTERDAM, Holandska, 30. septembra. — Na postaji, s katere se je malo prej odpeljala kraljica Vilhelmina je neki dozdevni anarhist smrtni ranil fašista L. D. Dassena.

Anarhist je bil aretiran ter pravi, da se piše Boot. Drugačni ni hotel povedati kot da je prišel iz Francije.

ZAPISNIK ODKRIVA ZLOČINE

Stariši so našli zapisnik svoje hčere in ga izročili policiji. — Popisanih je šest umorov.

BUKAREŠTA, Romunija, 30. septembra. — Kot se je sedaj izvedelo, je dal zapisnik 17 let starega dekleta povod, da je bilo odkritih 21 umorov, katere je izvršil Basile Teaciue in jih priznal. Stariši so našli zapisnik, ga z grozo prebrali in so ga izročili policiji. Dele se sedaj nahaja v opazovalnicu.

Kot znano, je Teaciue po svoji arretaciji priznal, da mu je deklet pomagalo izvabljati ljudi na samotne kraje, kjer jih je umoril in njihova trupla zakopal. Oblasti so našle 20 trupel moških in ene ženske.

Zapisnik omenja in popisuje samo šest umorov. Iz tega policejne sklepa, da je Teaciue imel še več drugih žensk, ki so mu privabilo žrtve.

Predsednik je govoril z zadnje platforme svojega posebnega vlaka.

Ženska, ki je bila najdena med njegovimi žrtvami, je bila učiteljica, ki je izginila pred nekom tečni. Zločinec je ponovno priznal, da je po vsakem zločinu občutil neko notranjo zadovoljnost.

Policija je mnenja, da je bilo za 17-letno deklet skoraj nemogoče izvabiti učiteljico. Med umorjenimi se nahajata tudi nek oče in njegov sin. Teaciue je rekel, da je moške izvabil z obljubo, da se bodo na samotnem kraju sesli z prijateljicami. Nato jih je ubil s sekiro in njihova trupla zakopal pod temi zapuščene hiše.

AVTOMOBIL, KI GA ŽENE

OLJE

PEEKSKILL, N. J., 30. septembra. — Robert McElroy se je podal nočjo na 1500 milj dolgo vožnjo v Miami, Fla. Vozil se bo s Fordovim avtomobilom modela 1929, s katerim je prevzel že 145,000 milj. Avtomobil bo gnalo olje, ki ga ima na zadnjem sedežu 85 galon. Če bo šlo vse posreči, ga bo veljala vožnja \$3.

DIJAŠKE DEMONSTRACIJE NA KUBI

HAVANA, Kuba, 30. septembra. — Ob priliki pete obletnice smrti Rafaela Treja, ki so ga usmrtili Machadovi pristasi je hotel vprvorititi dva tisoč študentov burno demonstracijo na Colon pokopališču. Policija je demonstrante razgnala.

GOEMBOES PRI HITLERJU

Madžarski ministri predsednik hoče doseči tesnejše zveze med Nemčijo in Poljsko. — Bil je dve uri pri Hitlerju.

BERLIN, Nemčija, 30. septembra. — Madžarski ministri predsednik Julius Goemboes je imel s kanclerjem Hitlerjem dve uri trajajoč razgovor. Prej pa je imel konferenco z zunanjim ministrom baronom Konstantinom Neurathom.

Uradni krogi zatrjujejo, da je njegov obisk popolnoma osebnega značaja in da je samo vrnil obisk generala Goeringa, ki je spomladi obiskal Budimpešto.

Ko je Goemboes zgodaj dovolne obiskal vojnega ministra generala Wernerja von Blomberga, se je peljal na grob nepoznanega vojaka, kjer je položil velik venec z napisom "Nemškim junakom — od madžarskega ministra za gospodarstvo Hjalmar Schlacht in ministra za cerkvene zadeve Hans Kerrl.

Diplomatični krogi domnevajo, da ima Goemboesov obisk namen dovesti Nemčijo, Poljsko in Madžarsko do temskega skupnega delovanja proti politični zvezi med Rusijo, Čehoslovaško in Romunsko.

Goemboes želi, da bi bila tudi Madžarska sprejeta v nemško-poljsko zvezo, ker se je Rusija posrečila skleniti zveze z državami, ki meje na Nemčijo, Poljsko in Madžarsko.

MUSSOLINI SE MUDI

RIM, Italija, 28. septembra. — Neozirajo se na avtomobilski nesreči, dasi so po vsem svetu na dnevni redu, divja italijanski ministri predsednik Mussolini s svojim avtomobilom po devetdeset milj na uru.

"Živeti v neprestani nevarnosti!" je Mussolinijev geslo.

ŠIRJE RAZISKOVALCI UTONILI

LENINGRAD, Rusija, 28. septembra. — Stirje člani arktične ekspedicije, ki so namevali preiskati izliv reke Ob, so utonili. Motorni čoln, v katerem so se nahajali, se je potopil v bližini pristanišča Novi.

NALOGA MILIČNIKOV JE BAJE PREISKATI TAMKAJŠNE RAZMERE

FRANKFORT, Ky., 30. septembra. — Na odredbo governerja Lafoona je generalni adjutant H. H. Denhart v Harlan okraj poslal 50 mož državne milice. Njihova naloga je preiskati obstoječe razmere v okraju. Denhart je vojakom sporočil, da jim bo poslal ojačanje, ako bo treba. To je že tretjič v tem letu, da je vojaštvu zasedlo okrožje.

Svojo odredbo je governer utemeljeval s tem, da so ga člani United MineWorkers of America obvestili, da vlada v Harlan okraju brezpravnost in je uvidel, da je potrebno poslati vojaštvu.

Poslani vojaki pa bodo opravljali svojo službo kot "opazovalci" in ne bodo bogati rudnikov mehkega premoga zasedli.

Major Coren Coin, ki povejuje vojakom in je obenem tudi član odbora petorice, ki preiskuje razmere v Harlan okraju in po sosednih okrajin, je rekel, da je v Harlanu rešnica strahovlada in dolži šefira Theodore E. R. Middletona in njegove uradnike, da so krivi teh razmer. Komisija je priporočila odslovitev serfa Middletona.

Mooneyev zagovornik John F. Finerty iz Washingtona je zelo zadovoljen z dosedanjimi uspehi.

Zagovorništvo skuša dokazati naslednje: da je bil Tom Mooney obojen na podlagi krivega pričevanja in da je javni otožitelj dokaze, ki so bili Mooneyevi ugodni, potlačil. Finerty pravi, da je Martin Swanson, ki je bil detektiv družbe poulične zeleznice, s svojim krivim pričevanjem spravil Mooneya v zapor.

SNEG V GORNJEM DELU NEWYORŠKE DRŽAVE

Vremenski preroči preročilo mrzlo vreme. Včeraj je kazal v New Yorku topomer 43 stopinj, v gornjem delu države je pa snežilo.

Gora Owls Head v Adirondacks pogorju je pokrita ina debelo s snegom.

POVEDAL JE, KAJ MISLI O ITALIJANIH

SALTZBURG, Avstrija, odkrili tukaj spomenik v vojni palilim ojakom, se je neki avstrijski vojni veteran tako izpozabil, da je spravil vlado v resno zadrgo.

Na govorniški oder je stopil vpokojeni general Wallusek ter izjavil, da svetovna zgodovina ne pozna večje izdajalke kot je Italija.

Zastopnik vlade mu je zapovedal, naj utihne.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNÍK V ZDRŽAVAH.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

L. Benedik, Pres.

Frank Sakser, Pres.

Place of business of the corporation and address of above offices:
815 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Ja celo leto velja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$5.00

Subscription Yearly \$8.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" imha vsaki dan izvsemel nedelj in praznik.

Dopis bres podpisa in osebnosti se ne pribocujejo. Denar naj se blagovodi po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznam, da hitrejšo najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

MUNICIJSKA INDUSTRIJA

Zadnji kongres je uveljavil postavo glede neutralnosti, ki daje predsedniku pravico uveljaviti odredbe, katere bi v vojnem času preprečile pošiljati vojskovočim se državam vojni material. Te odredbe je predsednik proglašil v posebni proklamaciji.

Po 29. novembra bo mogoče izdelovati vojni material le s posebnim dovoljenjem. Tozadevno dovoljenje je mogoče dobiti s posebno licenco, ki stane petsto dolarjev.

Pod to postavo spadajo vse puške in karabink, ki imajo več kot 26.5 kalibra, strojne puške, avtomatične puške in pištole, topovi, metalci min, havbice, municija, ki spada k temu oružju, tanki, oklopni avtomobili, matične ladje za letala in submarine, montirana ali nemontirana letala, motorji in deli za letala in strupeni plini.

Po 29. novembra bosta tudi izvoz in uvoz tega orožja dovoljenja le s posebnim dovoljenjem. Po izbruhu vojne bo pa izvoz tega materijala brezpogojno prepovedan.

Po zatrdili trgovskega tajnika Roperja je pa to le začasna odredba. Po izbruhu vojne bo prepovedano tudi izvajati surovine, ki služijo za izdelavo gori omenjene vojnega materijala in orožja.

Sedaj je skor vse izdelovanje orožja in municije v privatnih rokah, prihodnji kongres se bo pa najbrž bavil s predlogom, ki določa, naj vlada prevzame v svojo režijo vso muničijsko industrijo.

V tem slučaju bi ji za vojni material ne bilo treba plačevati pretiranih cen in tudi nevarnost vojne bi bila znatno zmanjšana, kajti najvztrajnejši vojni hujškači so izdelovalci in trgovalci z orožjem, katerim gre v vojnem času pšenica v klasje.

ŠTEVILLO IN VREDNOST FARM

Iz poročila poljedelskega departmента je razvidno, da je v Združenih državah letos znatno več farm nego jih je bilo leta 1930, da so pa farme trideset odstotkov manj vredne kot so bile pred petimi leti.

Število farm se je povečalo za pol milijona. Letos je obdelane skoro sedemnajst milijonov akrov več zemlje kakor ob pričetku depresije, toda tedaj je bila obdelana zemlja nad štirinajst tisoč milijonov dolarjev več vredna nego je danes.

V petnajstih državah se je vrednost farm zmanjšala za več kot trideset odstotkov. V dveh državah, namreč v Iowi in South Dakoti — se je vrednost znižala celo za štirideset odstotkov.

Značilno je, da se vrednost farm ni v nobeni državi povečala.

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnom kurzu.

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.75	Din. 100
\$ 5.25	Din. 200
\$ 7.30	Din. 300
\$11.75	Din. 500
\$23.50	Din. 1000
\$47.00	Din. 2000
Za \$ 9.35	Lir. 100
\$18.35	Lir. 200
\$44.40	Lir. 500
\$88.20	Lir. 1000
\$176.00	Lir. 2000
\$352.00	Lir. 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GOBI ALI DOLI

Ka izplačilo večjih zneskov kot ngoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še bolje pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIN

Za izplačilo \$ 5. — morate podati	\$ 5.75
\$10. —	\$10.25
\$15. —	\$15. —
\$20. —	\$21. —
\$25. —	\$26.25
\$30. —	\$31.25

Prejemnik dobri v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nova nakazila izvršujemo po Cable Letter na pristojbine \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

815 WEST 18TH STREET NEW YORK, N. Y.

OB SUEŠKEM PREKOPU

Vojna z Abesinijo, sreča za delničarje Sueškega prekopa. — Italija je poslala skozi prekop ogromno število prevoznih ladij.

Najsi povzroča vojna nevarnost med Italijo in Abesinijo neštetim ljudem in diplomatskim krogom še toliko skrb, to je gotovo, da imajo drugi spet veliko razloga, da si zadovoljno manjajo roke. To so v prvi vrsti akcionarji raznih vojnih industrij in akcionarji Družb. Sueskega prekopa poleg premognih drugih velikih in majhnih pridobitnikov.

Ob Sueškem prekopu, kjer je v normalnih časih drugače precej tih, vlada od letosnjega februarja dalje pravi živžav. Računajo, da je v tem času plulo že najmanj dvesto italijanskih prevoznih ladij in skozi prekop proti Vzhodni Afriki in večina teh ladij je šla tudi skozi prekop nazaj. Vsa-kokrat pa je treba plačati za prehod ogromne vsove v zlatu, ki silovito krepi blagajne preponde države. Njene akcije ne prestano rasejo.

Spočetka so Italijani poslali v Vzhodno Afriko pred vsem fašistične milične in delavce, sedaj pa se množijo prevozi rednih čet. Ko pristanejo parniki v kakšni luki ob prekopu, ne sme nihče izmed moštva na kopno, razen manjših oddelkov, ki oskrbujejo pod nadzorstvom častnikov nakupne. Tudi na ladje ne sme nihče razen prav zanesljivih italijanskih državljanov, ki prebivajo tod kot priseljenci.

Ob takšnih postankih pa prihaja vedno do bolj ali manj navdušenih manifestacij italijanskih priseljencev, do prepevanja fašistične himne in vzklikov dučej. Italijani so v ostalem spremenili pristanišča ob prekopu v zbirališča vsakovrstnih stavri, ki jih potrebujejo za vojno v Abesiniji. Velikanske množine živil, sadja, zelenjave, krompirja, moke itd., se kopijo ob nabrežjih in neprestano nakladajo ter doplnjujejo. Domačini imajo na ta način velike dobičke, tem bolj, ker se vsako naročilo takoj plača z zlatimi funti in se cene tudi neprestano dvigajo. Množe pridobitne panoge imajo ta čas svojo veliko konjunkturo. Tako je nastala v Suezi velika trgovina z ameriškimi tovornimi avtomobili, ki jih odpravljajo dalje v Masaou in druga italijanska pristanišča v Vzhodni Afriki. Tja gredo tudi velikanske množine cestnega gradbenega materiala, posebno asfalta.

Parniki, ki plujejo proti Daljnemu Vzhodu, odkladajo municijo običajno v Portu Tefiku, odkoder jo potem s čolni spravljajo dalje proti jugu. Parneki, ki plujejo proti Eritrejo in Somaliju, čeprav je ponujal štirikratno normalno prevozno. Italijanska križarka, ki je že leta stacionirana v prekopu, se je spremnila sedaj v skladisce kuriva in v reparaturno ladjo. Svetilniški parniki in barke, ki so počivale že od konca svetovne vojne brez dela v Aleksandriji, so mahoma prišle spet v rabo.

Eritrejska in somaliska pristanišča niso v stanu, da bi zmogla velikanski promet, ki so mu postala nenadoma cilj. Zgodi se, da morajo čakati do vrha napolnjene ladje cele tedne na morju pred Masaou, ker tovora ni mogoče takoj odložiti. Neki norveški parniki, ki je bil natovoren z bukovim lesom, je čakal na ta način npr. cele štiri tedne, potem mu je zmanjšalo vode in živil, pa

je odplul v Aden, kjer je tovoz odložil, da pridejo Italijani pozneje sami ponj. Neki drugi parniki je prispol z dragocenim gradbenim materialom in se nom. Gradbeni material so hitro iztovorili, za seno pa ni bilo na razpolago dovolj ne ljudi ne prostora. Parnik je nekaj časa čakal, potem pa so vse seno enostavno pometaли v more in odplovili.

Velikanske vsove gredo v izgubo tudi na ta način, da blaga, ki se rado kvari, ne morejo spraviti pod streho. Velik tovor sladkorja so morali odložiti na prostem poleg velikega tovora cementa. Ponoči je lilo kakor iz škafa in se je vse spremeno v kašo iz sladkorja in cementa.

Tudi za delavce ne dobre stanovanj. Prenočujejo v masai na prostem, na tovorih blaga in vrečah. Da jih na ta način mnogo oboli, je pač umevno.

Naši v Ameriki

BOJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNIKI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ VASELINE.

V Cannonsburg, Pa., je umrl za srčno hibo Jos. Potocar, star 53 let in doma iz Potocarske vasi pri Novem mestu. V Ameriki je bil 30 let in tu zapuščič in nekaj sorodnikov, v starem kraju pa ženo in dva brata.

26. septembra dopoldne je preminula v Cleveland State bolnici Helen Zimmerman, rojena Škufera, stara 46 let. Dom je bila iz vasi Zverce, fara Hinje, odkoder je prišla v Ameriko pred 20. leti.

Barbara Peršič iz Warwood, W. Va. je odpotovala na obisk v staro domovino na Hrvaško. Tam je slišala pomenek, da v Ameriki ni več hrvaških časopisov, nakar je pojasnila, da je dosti hrvaških listov v Ameriki in da jim dokaže, je rekla, bo pisala po te liste, katere jih pokaze čim jih prejme. Res je pisala znancu in Warwood, naj jih pošlje kak hrvaški časopis. Ta se je odzval in postal ženski — komunistični Radnik (zdaj Glas Radnika). Barbara Peršič ni pa nikdar prejela tegista, namesto tega je prišla k njej žandar, preiskal njenem stanovanje in jo odvedel v zapori kot komunistično agentino. V zaporu je že danes in to "imeomineado", to je, da ne sme nikogar videti in z nikomur govoriti.

Na podlagi letosnjih kopanj je ugotovljeno, da so v času najstarejših prebivalcev mlinčev začigali, njih pepel pa so obenem z nagrabljeno žerjavico polagali v gomile, v mlajši dobi pa so pokopavali mlinčeve.

Zahvalim se vam, ker ste mi pošljali list, dasi mi je naročnina že potekla. Ze osemindvajset let sem naročnik, pa

V Eingham Canyon, Utah, je umrl George Stanuga, star 63 let in doma iz Bele Krajine. Dolgo let je živel v Calumet, Mich. Pokopala ga je rudarska bolezni. Bil je samec.

RADOVEDNEŽI PRED PALAČO LIGE NARODOV

Slika je bila posneta s stopnišča palace Lige narodov v Ženevi. Pred palaco se zbirajo vsak dan grupe radovednežev, ki čakajo na daljnih razvojev v abesinsko-italijanskem sporu

Dopisi.

Peter Zgaga

Tako pravijo na Francoskem:

Materje, ki so rodile deset živih zakonskih otrok, imajo pravico, da dobijo naslov: vitez lastne legije.

Prav tako še pišejo in predlagajo, da sodi vsem materam, ki dajo domovini po pet, šest, osem sinov — vojaško odlikovanje.

Isto pravico do takih odlikovanj naj bi imele ženske, ki koristijo domovini s pisateljevanjem, z umetnostjo sploh, z verskim življenjem, z nego bolnikov, z vzgojnim delovanjem, s kulturo za narod.

Te zahteve niso odveč. Koliko naših mater in žensk bi lahko prejelo odlikovanja! — Vem pa, da jim ni zanje, pač pa bi si vse želele, da je njih delo poštovano — vsaj od njih lastnih — mož — in otrok!

Ali bo vojna za Abesinijo ali ne bo?

Italija je že zdaj zapletena v vojno — v nekravji vojji z Ligom narodov.

Enkrat Liga zmagnje, enkrat pa Italija.

Pravzaprav pa to ni vojji, pač pa slepomšenje, ki ga bo sele tedaj konec, ko bo Italija vržena iz Lige ali jo pa Italija prostovoljno zapustila.

To se bo bilo zgodilo v dveh tednih.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

OTROK NA DRAŽBI

Ob šestih je ladja odrinila iz pred Njujorka na pot v domovino. Ob enajstih je nekt pomorsčak prihitel na poveljniški mostiček in strumno naznani kapitanu Hansenu:

"Slepega potnika imamo na krovu, gospod kapitan!"

Kapitan je zardel ko kuhan rak, udaril s pestjo po mizi in zavplil: "Že spet! Sem z njim! Jaz mu bom posvetil, kaj se pravi takole slepariti okoli! Za služi naj si prevozni ... Kar h klotom, da bo črn ko saje!"

Pomorsčak se je namuznil, hotel je uckaj reči, a kapitan je zarjavel, ves besen od jeze:

"Sem z njim, pravim!"

Cez dve minuti je pomorsčak spet hitel po topnicah navzgor. Sam je bil, a v naročju je držal nekaj, nekakšen zavoj, ki je bil oldan s enjami. Zazidal je, da bi spregovoril. A kapitan ga je nahrulil po pasje: "Kje je tista baraba?"

Pomorsčak je s težavo potegnil sapo vase ko burja in je bleklil: "Tukaj!" In je pokazal nekaj nejasnega, kar je držal v naročju.

A že je bil kapitan pri njem, razpotegnil je zavoj — in odskočil ko biljardna krogla. V zavoju se je zgenilo, iz zavoja je prišlo življenje — zavekal je s tenkim, jokajočim glaskom. Dve majeeni ročici sta se iztegnili kvišku. "Poba!" je zajejal kapitan. — "Nekaj gramo nekakšnega pobiča!"

Stari pomorski godrojči so zmeraj čudni. So jeznoriti za vse na svetu, av dom duše mehki ko salo. Kapitan je iztegnil roke in vzel prav varno, neskončno oprezno, kakor da je iz stekla, drobecno, vekajoče dete v naročju.

Popoldne je dal nabiti na stopnišče prvega razreda tale oglas:

"Potnike prosim, da se zarađi važnega sporocila zborejo na tem kraju!"

"Hm," je zamišljeno dejal

Mister John Schultz, ki je bil iz Nemčije in se je prej, preden si je v Ameriki nabral milijonov, imenoval Johan. To bi pomenilo, da je kaka ledena goru v bližini, ali da so na ladji ošpice, ali pa da je v Evropi izbruhnila spet kaka vojna ..."

Baronica Hadersleben, ki je bila, dasi vsa siva, vendar še vedrih oči in lepa, ga je presulinjivo pogledala. Pribajala je kot zastopnica ženskih društev z ženskega kongresa v Bostonu. "Bože spet kaka bedarja, ki ste si jo vi, moški, izmislili," je rekla.

Zabrned je zvonec k čaju, Nato so vsi udobno sedeli na stolih. Baronica je Mistru Schultzu priporočala nekaj knjig, ki bi se iz njih pončil o ženskih zahtevah. Potem se gledali igrajoče se otroke.

"Ali niste nikoli imeli kakega otroka? Jaz imam majhne otroke neskončno rad!" je dejal Schultz.

Okrog ustnie se je baronica gremko pretegnilo, pogled njeni oči se je onečil. Povesila je veke. "Otroka — jaz?" je tiho dejala. A nato je zavrgla lehkohnost in je odločno zahnila z roko: "Moje življenje je posvečeno horbi za pravice žena in mater." Planila je pokonei in stala pred njim koboginja vojne. "Me postavljamo hišo za boljšo bodočnost."

Nehali so jesti in strežaji so pospravili mize. Za kapitansko mizo je vstal kapitan.

"Gospod in gospodje," je začel svečano in nadaljeval: "Prasil sem vas, da me poslušate, ker imam prošnjo do vas. Usoda je zanesla slepega botnika na našo ladjo. Naša dolžnost je, da se po svojih močeh vzamemo zanj." Okrenil se je in namignil. In svečano se je dejavil višji poročnik Hanus, držec majkencu bitje v naročju. Nesrečni gospod Hanus, ki ni imel pojma o tem, kakšne po-

trebe ima dojenček, je držal otroka takšnega v naročju, kakršnega je Bog ustvaril. In po svečeniško ga je položil na mizo.

"Saj pravim, moški!" je ogorčeno vzliknila baronica in silila v ospredje. "Do smrti se bo prehladil!" In že je vzela ruto s pleč in skrbno pokrila tisto bitje. — Kapitan se je muzal, Mister Schultz se je muzal — in potem je kapitan potkal na mizo. "To drobno bitje gosphe in gospodje, smo našli v nekem čolnu, čez nekaj ur nato, ko smo odrinili iz Njujorka. Okrog vrata je imelo tale listek. Poslušajte, kaj je napisano."

Vse je utihnilo. Nad nekaj sto srej je zavel dih usode. "Ne morem si drugače pomagati," je bral kapitan s tihim glasom, ko da zaupam svojega edinega otročiča pomoči tujih ljudi. Bog bo vse povrnil tistemu, ki se bo zanj zavezal. Saj je nedolžen in zato ne bo šel v pogubo ko njegovi starši, ki so zapustili domovino in zdaj v tujini obnavljajo.

Kapitan je vstal. Njegov glas je donel, zvenel dalje v ljudeh, ki so bili okrog njega in so si komaj upali dihati.

"Mislim, da moramo pomagati! In zato, gosphe in gospodje, predlagam dražbo po ameriškem načinu. Tisti, ki bo izdražil otroka, ga bo tudi dobil in sprejet dolžnost, da bo skrbel zanj tako, kakor je dolžan skrbeti pred Bogom in ljudmi. To pa, kar bomo dobili z dražbo, naj bo otrokova last za pozneje, ko bo otrok stal na lastnih nogah."

Kapitan je poznal ljudi. Koval je železo, dokler je bilo še vroče in je koj začel dražbo s človeškim življenjem. Pa je začel zbirati s soudeležbo vseh potnikov prvega razreda premoženje otroku, ki ni imel niti svojega imena, nikar še kaj drugega, in ga končiti v višini. Srebro, zlato in bankoveci so se kar usipali na krožnik, ki ga je kapitan žarečega obraza držal v rokah.

A slednjši so bili kluci ponudnikov redkejši in redkejši. In ob koncu, ko je kapitan Hansen zmagošlavno zaklical: "Deset tisoč!" sta stala le še dva človeka drug napravil drugemu, moški in ženska. On, Mister Schultz, in ona, baronica, ki dotej nista še nikoli imela časa za otroke. Bliskovito so se baronici podile misli po glavi.

"Zakaj pa ne?" je dejala prav tiko.

"Zakaj ne?" (K. Figdor.)

Ona mora, mora dobiti otroka, vzgojila ga bo, da bo vesel, zdrav človek. In nič več ne bo tako, tako sama. Vsa je držela in hrepnela po tem mladem življenju, po tem jasnom glasku, ki jo bo nekoč klical za mater.

"Deset tisoč dolarjev. Zdrni nila se je, planila kvišku ko iz sanj. Nikogar ni več — razen — razen Mister Schultz.

"Deset tisoč petindvajset!" je zaklicala z glasom ki se je njej sami zazdel tuj.

"Prav. A otroka ne dam!" Ali je bil to glas Mister Schultz? In nato s smehom: "Kolikor je v blagajni — toliko čez!"

"Dvajsettisoč petdeset!" je zavplil kapitan in položil k drugim. "Kdo da več?"

Baronica je vzela robec in si obrisala potne srage s čela. "Vi ste budič!" je sknila, se obrnila in stekla in dvorane.

Za zapritimi vrati svoje kabine je sedela baronica, si z dlami pokrivala obraz in ihela. Zdelo se ji je, kakor bi ji umrl kak ljubljeni človek. Zdaj je vse minilo, minile so tudi sanje.

Imel je otroka v naročju, ko je vstopil. Tako nerodno ga je držal, kakor že more moški držati tako majhno bitje.

"Dajte ga sem," je brezglasno dejala baronica.

"Ali smem vstopiti, baronica?" je vprašal znan glas.

Naglo si je obrisala solze. Da je ne bo nihče videl, kako je omagala, nihče, najmanj pa on!

Vstala je. "Če ni drugače — prosim!"

Imel je otroka v naročju, ko je vstopil. Tako nerodno ga je držal, kakor že more moški držati tako majhno bitje.

"Dajte ga sem," je brezglasno dejala baronica.

"Saj zato sem prišel," Mister Schultz se je čez ves obraz zasmajal. "Kar vi ga imejte — pod enim pogojem."

"Glejte!" je dejal mož, "premisil sem se. Rad ga imam, da bi ga požrli, že zato, ker sem vse življenje hrepnel po otrocih. Vendar se zavedam, da sam ne morem kaj početi z njimi.

Fantek mora imeti mater. Prav — tako mater, kakršni ste vi? Zato pa, gospa, majhno vprašanje, preden greste spati".

Glas mu je bil nekam šibkejši. "Ali bi vzeli otroka in — in še mene zravn?"

Čuden pogled se je zazril vanj pogled, ki je bilo vse v njem: trdota, in mehkota, hrepnenje in ponos. Mahoma se je oprla z roko, ko da mora pasti. A nato se je ojunačila in je položila otroka, ki ga je zmeraj držala na drugi roki, s prisrčno, materinsko krečajo na posteljo.

In ko je dvignila svoje, že zmeraj lepo lice, je bila videti za dvajset let mlajša, skoraj ko milado dekle.

"Zakaj pa ne?" je dejala prav tiko.

"Zakaj ne?" (K. Figdor.)

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

PRVI ZVEZEK.

54

Z naglo kretnjo si poišče naslonjalo stola ter sede; pri tem pa dvigne rame, kot bi mu gibanje povzročalo bolečine v hrbtni. Krčmarica mu vzame klobuk in se skloni k njemu.

Saj veste, gospod doktor, — jo slišim tiko govoriti, — da vas vedno rada vidim pri svoji mizi.

— Že dobro! Že dobro! Drugi! — godrja Friesshardt.

— Za danes sem preskrbljen.

Krčmarica obesi njegov klobuk na prvo kljuko in naroči natakarju, da "gospodu doktorju" skrbno postreže.

— Ne prihajaj k meni s to neumnostjo! — nahruli Friesshardt natakarja, ki mu je hotel ponuditi jedilni list. Po strani pogleda na moj krožnik. — Kaj si ti naročil? O, čudna stvar, ki muči zobe in jezi želodec!

S palcem si popraska nos in se obrne k natakarju:

— Prinesi mi, kar hočeš! Pa kaj poštenega, da napolni rebra. In hitro! Ne gledam rad, ako imajo drugi polne krožnike.

Zgrabi kozarec, ki sem ga napolnil, zameži in počasi naučiš glavo na telnik, srka vino med zobmi. Nato pa mi drži prazni kozarec nasproti.

"Natoči! Dober si! Zapomnil si si, da je to meni najljubše vino. Toda tvoj dobri spomin te bo veljal precej denarja. Kot sem prišel: povabljen — tako bom šel: povabljen! Povabljen, da se bodo lomile osi in bodo škripala kolesa. Trči, bratec! Danes je dober dan. Trči! In vi tudi, vi molčečnež od koderkoli! Sicer vas ne poznam. In ljudi, ki jih ne poznam, jih a priori smatram za postopace. Toda pijem vase vino. Vino je dobro. Iz tega sledi, da ste vzor poštenega človeka. To je dilema, dragi gospod, dilema! Pa nič ne škodi! Živelj! Tisoč let, pa takoj, pravi žid. Živijo.

Pri tem trči s kozarcem tako močno, da se je vino razlilo po Albertovi roki.

Friesshardt se smeje in ko piye, gleda jezno mezikajoč čez kozarec v Albertov obraz, iz katerega so govorili znaki nemira.

— Natoči, bratec! — se zopet obrne k meni in mi drži prazni kozarec nasproti.

— Moram nadomestiti, kar sem zamudil in poplakniti okus po pivu. Na potu domov mi je nekdo prišel nasproti. Ne vem, ali šiva čevlje ali maže slike. Z njim sem se vstavil. Pot je bila dolgag. Jaz pa sem bil žezen. In skoro bi bil pozabil —

Umolkne, se nekoliko odmakne od mize in mrko gleda krožnik, ki mu gre je predenj postavil natakar in na katerem se je kadri velikaški kos pečenke.

— Precej, gospod doktor! — se muza natakar s prijaznim obrazom.

— Kaj je to, hej? Kaj je to? — godrja Freisshardt, ko je pregledoval in prevohal jedila.

— Kaj si mi prinesel? Pečenko? Ali nisem naročil divjačin? — Ti, divjak! In mi prineseš pečenko? Kako mi moreš prineseti svinjsko pečenko? Ali ne veš, da je svinjska pečenka nejasen pojem? Ali je to pečenka prasiča? Ali je pečenka za prasič? Ti, svinja! In to mi prineseš?

Njegov glas se je zvišal že v kričanje. Kos pečenke prime za kost in jo drži natakarju pod nos.

— To-le poglej? Ali je to jed za človeka, ki nosi hermelin okoli svoje duše? Pah!

Pečenka vrže na krožnik, da je omaka pomazala čisto po-grnjeno mizo.

Ob mizah umolkne govor, slišati je premikanje stolov in radovedni obrazi se pojavljajo okoli vogla. Natakar, ki mu je šinila kri glavo, je skušal postati robat. Toda krčmarica pride kot mirovni angel, z prijaznimi besedami potisne goste nazaj in da bi pomirila Friesshardta, zmerja z umetno jezo natakarja in mu namiggne, da se odstrani.

Prijazno govor s Friesshardtom, se luduje nad pečenko in mu oblubi, da bo sama pogledala v kuhinji, da popravi natakarjevo zanikrnost. Toda ko hoče nesti krožnik z mize, zgodrja Friesshardt:

— Le pustite! Ali naj bom lačen? Drugo mi še vedno morate poslati. Medtem pa bom to pospravil.

Poželjivo se spravi nad pečenko in požira z živalsko nagleko velike kose, medtem pa pridno posega po kozarcu.

Z vidno nevoljo se obrne Albert od tega neprijetnega pogleda in prične pogovor, za katerega Friesshardt ni imel niti najmanjšega zanimanja. Njega je zanimal samo "nejasni pojem" na krožniku. In ko pečenka pojde, prinese natakar hrbot srne, ki je bil tako velik, da bi iz njega lahko narezal tri porceje. Tudi to Friesshardt z isto nagleko pogoltne. Stekljenica močnega renskega vina gre mimogrede isto pot.

Ko Friesshardt grize zadnji kos, si priže cigareto. Sedaj prične tudi poslušati najti razgovor ter sem in tam vrže kačo pripombo, ki pa je bila tako primerna kot pest na oko. Čim bolj je vino rdečelo njegova lica in oživiljalo njegove oči, tem lažje in bogatječe teklo njegove besede in tem pogosteje žare iskre njegove šale.

Čim bolj se je pri Friesshardtu razvijala ta premembra, tem bolj je ginjevalo Albertovo mučno razpoloženje, dokler ni iz njegovega pogleda nemoteno gledalo ono gorko sočutje, ki ga je vedno pokazal, kadar je bilo v najinih pogovorih imenovan Friesshardtovo ime.

(Dalje prihodnjih.)

BELA VELESILA: STRUPENI MOGOČNIKI

Na neki njujorški cesti ne-nadoma poči zvečer streli. Mlad človek, ki je pravkar hotel stolti v avto, se nemo zgredi na tla. Rdeča kri kaplja iz rane, stražnik ogleduje mrtveca. Morec pa je izginil, kot bi se v zemljo udri. Stražnik posluša poročila o zelenem vozu in na-šemljenih ljudeh. Preiskuje mrtveče žep in najde maj-hen zavojek, i b katerega se us-pa bel prah Kokain! Stražnik se vse razjasni: Krvava rihta titahapev z mamili je prišla po novo zrtev.

Medtem ko mali agent Dick Harby umira na njujorški cesti, pa sedi debelšen gospod v sobahn pariškega hotela. Z rokami grabi po kupu brzovjak in pisem, debelo smotko predeva in z kota v kot ustnic. Hip na hipom se oglaša telefon. Debeluhar je ves v delu. Jutri zjutraj bo bral v pariški izdaji "Njujorškega vestnika", da je bil prekupevalec s strupi na cesti ustrežen. Skomignil bo malomarno, češ, kaj me briga mrlje v Njujorku?

Morda ni se gospod bolj vzemiril, če bi že vedel za poročila, ki mu jih bo malo kesnje po-deloval njegov njujorški zaupnik.

Dick Hardy je moral umreti, ker je bil v napotje svojnemu najvišnjemu predstojniku. Več stotisoč dolarska izguba je bila v nevarnosti in podložniki te-ga gospoda, ki je bival v Parizu, so sumili, da jih bo tovariš izdal policiji. Pa so napravili kratko poteko.

Kdo so tisti, ki morajo zanje umirati ljudje v Njujorku, San Franciscu, v Čanghaju in Buenos Aires? Kdo so tisti ne-višnje možje, ki se z milijonskim dobičkom okoriščajo z bedo milijonov, kateri so vdani strupom po vseh delih sveta? Le malo jih pozna mednarodna policija. Pa je mnogo teh ti-ho-tapeev in prekupevalev s strupi po ječah, na tisočih jih skrivši opazujejo — vendor, onih nevidnih krmjarjev tega u-sodnega stroja, onih pravil kraljev stupene velesile se ne dotakne nične in mirno uživajo milijone v varnem zavetju. Ali živijo kot bogataši, premožni lastniki tvornic ali kot gospo-sk zasebniki, ali pa je njih vpliv že tako močan, da so radi svojih zvez in milijonov popol-noma brez skrbi in jih nične ne moti. Sicer pa takoj imenito vodijo svoje kupičje, da rom-a nekaj neznačnih barantačev s strupi v ječo. Redki so slu-čaji, da bi tak barantač-agent

Raskinov prijatelj je japonski veleposestnik in veletrgovec Mašajošo, ki je najmogočnejši azijski kralj strupov. Mašajošo ni le lastnik velikanskih nasadov in številnih kemičnih tvornic, marveč je njegov ve-dobiček vse zabavne industrije na Japonskem. Mašajošove zvez se razteza po polovici sveta in tiste vsote, ki jih pro-jema, so temu primerno veli-kanske.

Kralj strupov-mamil je tudi

"GLAS NARODA" posiljamo v staro do-movino. Kdor ga ho-če naročiti za svoje sorodnike ali prijate-lje, to lahko storii. — Naročnina za star-i kraj stane \$7. — V Italijo lista ne po-sljamo..

izdal svoje predstojnike. Ne glede na to, da potem ne bi nikoli več prišel do plodnosnih kupej s strupom, bi bil zmeraj v nevarnosti za svoje življenje.

Vendar se je zadnja leta po-srečilo policijskim oblastem in zastopnikom zveze narodov v oddelku za pobiranje mamil, da so razkrili tajnosti nekaterih kraljev strupov. V Evropi sta-dva takia kralja, ki so zvedeli zanju: Jožef Blum, ki vodi ti-hotapske pošiljaljke iz kemičnih tvornic v Alzacijski in Le Havre in Njujork in ki živi v Parizu. A če mu policija zapleni blago za več stotisoč dolarjev, mu-to nič ne škodi. Blum je mili-jonar in delničar raznih kemičnih tvornic.

Želo obsežne so kupcijske spletke titahapskega kraja Raskina, ki se je kot ruski be-gunec naselil v Parizu. Raskin je bil nekoč lastnik kemičnih proizvodov v Petrogradu. Ko je prijezal iz Rusije, je v Alzacijski ustanovil drugo tvornico in je korajno začel urejati kupčijo z mamil po vsej Evropi.

Krog 40 tvornic izdeluje v Alzacijski-Lorenji, v Švicari, Belgiji, Bolgariji naizmeniče kokaïna, heroina, morfija, ha-sija in drugih strupov, ki jih izvaja iz Evrope v najoddal-jenije dežele sveta. Kako ve-likanska je ta trgovina vidimo iz tega, ko je po nekaterih ki-tajskih provincah polovica prebivalstva vdana tem strupom, v Egiptu pa do 30 odstotkov ljudi.

Raskinov prijatelj je japonski veleposestnik in veletrgovec Mašajošo, ki je najmogočnejši azijski kralj strupov. Mašajošo ni le lastnik velikanskih nasadov in številnih kemičnih tvornic, marveč je njegov ve-dobiček vse zabavne industrije na Japonskem. Mašajošove zvez se razteza po polovici sveta in tiste vsote, ki jih pro-jema, so temu primerno veli-kanske.

Kralj strupov-mamil je tudi

Kitajec Tsentin, ki spada k naj-bogatejšim ljudem sveta. Ko-kain in opij sta postavila te-melje njegovemu bogastvu. V mladosti je bil pomorščak; v nekem pretepu so mu odrezali ušesa in nos, tako da ga je kár strašno pogledati. Ker je ta-ko izmaličen, se pač malokdaj prikaže v javnosti in prebiva v svoji palači. Njegova zunan-jost ga pa ni motila, da se ne bi od majhnega barantača z op-jem povzpel do mogočnega kitajskoga kralja strupov. Tako bil rad tudi najboljši kitajski neskončno je bogat, da je pred patrijet.

PROBLEMI PRISELJENCA

Krivo priseganje naturaliza-cijskih prič.

Vprašanje: Ako naturaliza-cijski izpravevatele se prepriča, da je priča krivo izpovedala, more započeti kazensko postop-anje proti tej priči?

Odgovor: Da. Zakon določa, da, kdorkoli v naturalizacijskem postopanju namenom kri-vi zapriseže je, ako najden kri-vim v sodnijskem postopanju, podvržen kazni globe ali zapo-va.

Nedavno je neka naturali-zacijska priča izpovedala pred sodnikom, da ni bil nikdar kaznovan. Kasneje se je našlo, da je bil dottičnik spoznan kri-vim. Pa tudi drugače nedolžni kandidat za državljanstvo, za katere je dottičnik bil priča, je doživel, da je bila njegova trošnja za naturalizacijo odbita. Moral je vse zapričeti zno-va.

Dekliško ime v državljanškem spričevalu.

Vprašanje: Ako je ženska, ki je poročena, znamena v poslov-nem svetu pod svojim dekliškim imenom, sme ona zahtevati, da se državljanško spričevalo možroma overvle-jo izjavijo dottične cerke, kjer je bil krščen. Ako tudi tega spričevala ni mogoče dobiti, treba predložiti dve zapriče-ni izjavi (affidavits) glede kra-jja in datumu rojstva s strani sledenih oseb: zdravnika ali ba-bice, ki je stregla pri rojstvu, roditelja ali kakih drugih vero-dostojne osebe, ki zna za dej-stvo rojstva.

Repatriacija.

Vprašanje: Sem v Združenih Državah dve leti, nimate ni-keke denarja in bi se rad po-vrnil v stari kraj, da imam sredstva za to. Ali mi more vlada pomagati?

Odgovor: Po pravilih Depart-ment-a of Labor more imigranti in naturalizacijski komi-sar odrediti, da se tekmo treh mesecev, ki je bil poslan nazaj na stroške vlade vsakega inozemca, ki je potreben javne pod-pore, ako on sam zaprosi, da se ga nazaj poslje. Samo ob sebi je umevno, da tak ino-ze-mec, ki je bil poslan nazaj na vladne stroške, nima nikakega upanja, da bi mogel biti zopet pripuščen v Združene Države.

Kdo so ti komisarji?

Odgovor: L. 1933 sta bila

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU
110 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LIPPOV, RE-ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-TCVANJE

SHIPPING NEWS

3. oktobra: Majestic v Cherbourg

4. oktobra: Bremen v Bremen

5. oktobra: Lafayette v Havre Conte di Savoia v Genoa

9. oktobra: Manhattan v Havre Normandie v Havre

11. oktobra: Berengaria v Cherbourg

15. oktobra: Europa v Bremen

17. oktobra: Aquitania v Cherbourg

19. oktobra: Rex v Genoa He de France v Havre

23. oktobra: Washington v Havre Normandie v Havre

25. oktobra: Majestic v Cherbourg Roma v Trst Bremen v Bremen

2. novembra: Lafayette v Havre Conte di Savoia v Genoa

6. novembra: Manhattan v Havre

8. novembra: Aquitania v Cherbourg

9. novembra: Europa v Bremen Champlain v Havre

16. novembra: He de France v Havre Rex v Genoa

20. novembra: Washington v Havre Majestic v Cherbourg

23. novembra: Lafayette v Havre